

Dosarul nr. 2r-477/21

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: L. Mitrofan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

DECIZIE

14 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către recurentul Corneliu Țurcanu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Plastecontrans” împotriva lui Corneliu Țurcanu, Societatea
cu Răspundere Limitată „Sansilvia” și executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu,
intervenienți accesorii Banca Comercială „Moldincombank” Societate pe Acțiuni și
Societatea cu Răspundere Limitată „Moldcărbune” cu privire la contestarea actelor
executorului judecătoresc,

împotriva încheierii din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Corneliu Țurcanu a
deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 noiembrie 2014, S.R.L. „Plastecontrans” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Corneliu Țurcanu, S.R.L. „Sansilvia” și executorul
judecătoresc Anatolie Bănărescu cu privire la anularea încheierii executorului
judecătoresc Anatolie Bănărescu nr. 056-290r/2014 din 13 martie 2014 cu privire la
transmiterea în proprietatea lui Corneliu Țurcanu a bunurilor imobile nevândute la
licitația publică, ce aparțineau debitorului S.R.L. „Sansilvia” ca fiind nulă și ilegală.

Prin hotărârea din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă, ca fiind tardivă.

La 26 iulie 2019, lichidatorul S.R.L. „Sansilvia”, Lilian Popa, și S.R.L. „Ivaro” au depus o cerere de revizuire împotriva hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea cererii depuse, revizuenții au invocat faptul că, fostul lichidator al S.R.L. „Sansilvia” a susținut la judecarea anterioară a cauzei, poziția creditorului Corneliu Țurcanu, favorizând, astfel, unul din creditorii societății insolubile, prin hotărârea contestată fiind afectate drepturile acestora din urmă, inclusiv a S.R.L. „Ivaro”, creanța căreia a fost validată în cadrul procedurii de insolabilitate a S.R.L. „Sansilvia”.

Prin încheierea din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de revizuire declarată de lichidatorul S.R.L. „Sansilvia”, Lilian Popa, și S.R.L. „Ivaro” a fost respinsă ca inadmisibilă.

La 18 martie 2020, S.R.L. „Ivaro” a declarat o cerere de recurs împotriva încheierii din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia, cu admiterea cererii de revizuire, casarea hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și repunerea în termenul legal de declarare a cererii, cu emiterea unei hotărâri privind anularea încheierii nr. 056-290r/2014 din 13 martie 2014 a executorului judecătoresc, Anatolie Bănărescu.

Prin decizia din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis recursul declarat de către S.R.L. „Ivaro”. S-a dispus: casarea încheierii din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emiterea unei noi decizii prin care cererea de revizuire depusă de lichidatorul S.R.L. „Sansilvia”, Lilian Popa, și S.R.L. „Ivaro” să fie admisă și dispunerea casării hotărârii din 17 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru pronunțată în cauză, cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Ulterior, la 06 mai 2021, Corneliu Țurcanu a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de revizuire în temeiul art.449 lit.b.) Cod de procedură civilă, potrivit căruia revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

Astfel, a menționat că, în calitate de circumstanțe noi revizuentul indică faptul că S.R.L. „Ivaro” a luat cunoștință cu materialele dosarului de insolabilitate, inclusiv cu toate actele depuse de creditorul Corneliu Țurcanu pentru validarea creanței sale față de debitorul S.R.L. „Sansilvia” (inclusiv încheierea executorului

judecătoresc din 13 martie 2014), respectiv afirmația instanței de recurs precum că S.R.L. „Ivaro” nu a cunoscut despre existența acestei încheieri până la data validării sale ca creditor la 26 februarie 2019 este una neîntemeiată.

Mai mult ca atât, S.R.L. „Ivaro” a fost parte în procesul de insolvență pe dosarul debitorului S.R.L. „Sansilvia” încă din luna octombrie a anului 2014.

În circumstanțele relatate consideră revizuentul că, este evident faptul că S.R.L. „Ivaro” cunoștea încă din luna octombrie a anului 2014 despre încheierea din 13 martie 2014 a executorului judecătoresc, Anatolie Bănărescu, circumstanță nouă care răstoarnă afirmațiile instanței de apel din decizia emisă la 19 mai 2020 și care sunt circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei, care nu au putut fi cunoscute de către instanță, iar revizuentul nu a avut posibilitatea de ale invoca din motive ce nu depind de voința sa.

Prin încheierea din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Corneliu Țurcanu a deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La 18 iunie 2021, Corneliu Țurcanu, a declarat recurs împotriva încheierea din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și a deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată, întru examinarea cererii de recurs împotriva încheierii din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care cererea de revizuire declarată de lichidatorul S.R.L. „Sansilvia”, Lilian Popa, și S.R.L. „Ivaro” a fost respinsă ca inadmisibilă.

Ulterior, la 13 iulie 2021, Corneliu Țurcanu, a declarat recurs suplimentar împotriva încheierii din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și a deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare, în alt complet de judecată, întru examinarea cererii de recurs împotriva încheierii din 13 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care cererea de revizuire declarată de lichidatorul S.R.L. „Sansilvia”, Lilian Popa, și S.R.L. „Ivaro” a fost respinsă ca inadmisibilă.

În motivarea recursului, a invocat că, instanța de apel a interpretat și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că, copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 28 iunie 2021, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 161, 162, Vol. II), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către

recurent la actele cauzei lipsesc. Astfel, recursul declarat la 18 iunie 2021, este în termen.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, Colegiul constată că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în interiorul termenului.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, la 06 mai 2021, Corneliu Țurcanu a depus cerere cu privire la revizuirea deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Corneliu Țurcanu a deciziei din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău.

La caz, Colegiul conchide că, Curtea de Apel Chișinău, corect a constatat inadmisibilitatea cererii de revizuire, or, temeiurile declarării revizuirii împotriva hotărârilor judecătorești irevocabile de către legiuitor sunt specificate exhaustiv în art. 449 Cod de procedură civilă.

În acest context, Colegiul reține ca fiind întemeiată constatarea Curții de Apel Chișinău în sensul că temeiurile invocate în recurs precum și în recursul suplimentar, depus de către Corneliu Țurcanu în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, și nu poate fi interpretat ca circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu au putut fi cunoscute anterior.

În cazul în care se invocă că au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei, descoperirea înscrisurilor probatoare care au fost reținute de un participant la proces, se are în vedere situația în care la data pronunțării hotărârii atacate, instanța nu a avut în vedere anumite înscrisuri, deoarece nu au putut fi înfățișate de părți din motive independente de voința lor, înscrisuri care în mod vădit erau de natură să schimbe soluția dată. Este necesar ca înscrisul invocat pentru

revizuire să fie determinant, în sensul că dacă ar fi fost cunoscut de instanță cu ocazia judecării cauzei, soluția ar fi putut fi alta decât cea pronunțată.

Astfel, Corneliu Țurcanu, nu a probat și nici nu a prezentat aceste înscrisuri, care în viziunea sa constituie circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Or, reieșind din materialele dosarului, Colegiul statuează că, în cererea de revizuire depusă la 06 mai 2021 precum și în cererea de recurs depusă, Corneliu Țurcanu, nu a invocat careva fapte esențiale care nu i-au putut fi cunoscute anterior și nu a prezentat și anexat careva probe în acest sens.

Întru consolidarea soluției adoptate, Colegiul constată că, argumentele invocate în prezentul recurs, sunt similare argumentelor invocate în cererea de revizuire menționată supra.

Cu referire la argumentul din cererea de recurs suplimentar, precum că decizia din 19 mai 2020 a Curții de Apel Chișinău, (f. d. 100, V. II), nu este semnată de către toți judecătorii care au participat la deliberare, astfel, conține semnătura președintelui completului – Marina Anton și semnătura judecătorului Angela Bostan, atât pentru sine cât și din numele judecătorului Vitalie Cotorobai, semnătura ultimului fiind lipsă, Colegiul îl califică ca fiind vădit irelevant.

Or, verificarea apartenenței semnăturilor judecătorilor care au emis decizia a cărei revizuire se solicită, nu ține de competența instanței, care examinează recursul la încheierea de respingere a cererii de revizuire.

Așadar, instanța de recurs, reiterează faptul că, temeiurile invocate în recursul suplimentar, depus de către Corneliu Țurcanu în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în dispozițiile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

Mai mult decât atât, prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, menționează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 Cod de procedură civilă.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea a reiterat că, securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului *res judicata*, adică principiul caracterului irevocabil al hotărârilor judecătorești. Acest principiu cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri irevocabile și obligatorii, doar cu scopul de a obține o reexaminare și o nouă determinare a cauzei. Revizuirea nu trebuie considerată un apel camuflat, iar simpla existență a două opinii diferite cu privire la aceeași chestiune nu este un temei de reexaminare. O derogare de la acest principiu este justificată doar atunci când este necesară, datorită unor circumstanțe esențiale și convingătoare (cauza Roșca vs Moldova).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea contestată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate în cererea de recurs sunt declarative și neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către recurentul Corneliu Țurcanu și de a menține încheierea din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către recurentul Corneliu Țurcanu.

Se menține încheierea din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Plastecontrans” împotriva lui Corneliu Țurcanu, Societatea cu Răspundere Limitată „Sansilvia” și executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu, intervenienți accesorii Banca Comercială „Moldinconbank” Societate pe Acțiuni și Societatea cu

Răspundere Limitată „Moldcărbune” cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat